

[Dons.]

Den nugældende straffebestemmelse — det er jo § 196 i borgerlig straffelov — siger, at den, som ved overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes for dyrplageri med bøde, med hæfte eller fængsel, der, når forholdet har karakter af mishandling, kan stige til 1 år. Straffebestemmelserne i § 18 i lovforslaget lyder:

„Den, som ved overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes for dyrplageri med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 1 år. Har forholdet haft karakteren af mishandling, er straffen fængsel indtil 1 år, i gentagelsestilfælde 2 år. Den, som iøvrigt overtræder de i denne lov indeholdte eller i medfør af loven meddelte forskrifter, straffes, forsåvidt ikke andet er bestemt, med bøde eller hæfte.“

Yderligere bestemmes i § 19, og det er noget nyt:

„Den, der ved dom findes skyldig i mishandling af dyr, såvel som den, der efter tidligere at have gjort sig skyldig i dyrplageri eller i anden overtrædelse af forskrifterne i denne lov eller i lov nr. 152 af 17. maj 1916 om værn for dyr, påny findes skyldig i sådan overtrædelse, kan ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele at beskæftige sig personligt med dyr. Forbudet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr. Overtrædelse af forbudet straffes med bøde.“

Det er jo en meget stærk skærpelse af straffebestemmelserne, men er den for stærk? Jeg har her et udklip fra „Politiken“ af 22. august 1949, der skriver om

„Sort justits“:

„Det hævdes, at der i disse dage er dannet en liga til afstraffelse af dyrplagere. En endnu anonym kreds af kendte og ukendte borgere har besluttet at samles i en klan, som skal gå til direkte aktion, når der konstateres en inanimal forbrydelse. Motiveringen er den, at den senere tids domme over dyrplagere ikke svarer til forseelsernes alvorlige karakter.“

Den nye organisation har krav på opmærksomhed, ikke fordi denne form for justits er ønskelig — tværtimod. Men selve initiativet må tages som et udtryk for, at det nu er nødvendigt at gennemføre en ændring af straffeloven, så det på mere effektiv måde indprentes, at man ikke længer vil tåle dyremishandling eller vanrøgt af dyr.“

Ja, det er helt rigtigt, men hvad med straffen, vil den forbedre menneskene? Jeg tror kun, at den vil skræmme. Det kan selvfølgelig være godt nok, men jeg tror, at det er rigtigere, at det er lovgivningsmagten, som tager initiativet, i stedet for at den enkelte optræder som dommer og som afstraffer. Jeg kan udmærket forstå, at det vækker harme, når man ser, at et værgeløst dyr bliver mishandlet. Det forstår jeg så inderligt godt. Jeg har nogle gange set det, det har kriblet i fingrene på mig; jeg har på anden måde søgt at hjælpe dyret — men jeg forstår så inderlig godt, at der er mennesker, der fristes til at tage afstraffelsen i deres egen hånd. Jeg tror imidlertid, at der også må sættes ind helt andre steder, hvis man virkelig skal forbedre forholdene, og det er i hjemmene, i skolerne, hvor børnene må opdrages til at forstå, at dyrene er vore venner, vore hjælpere, og at vi skal være gode imod dem. Der øves dyrplageri af børn i meget, meget stor udstrækning overfor værgeløse fugleunger og andre smådyr. Børnene bør belæres om, at det må man ikke, det kan man ikke gøre.

Jeg tror, at alle, som sidste år lyttede til det ærede medlem hr. Elmquists fremsættelse, hørte om de modbydelige mishandlinger og om de meget, meget milde straffe derfor, harmedes derover, men det er jo ikke nær alle tilfælde af dyremishandling, der kommer frem i dagens lys — det tror jeg i hvert fald ikke. Jeg tænker bl. a. på transporten af dyr, hvor der i mange tilfælde foreligger dyrplageri. Jeg har set et og andet i den retning, men skal ikke trætte med at nævne det her; der er i det hele taget flere spørgsmål, som jeg kunne tænke mig ville være egnet til at blive drøftet i et udvalg, som jeg på et senere tidspunkt skal tillade mig at foreslå nedsat.

Jeg vil gerne slutte disse få bemærkninger med på mit partis vegne at anbefale en velvillig behandling af dette lovforslag.

Elmquist: Jeg vil gerne i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag give den oplysning, at når vi fra mit partis side ikke påny har fremsat det lovforslag, vi fremsatte sidste efterår; hvad jeg ved man fra mange sider havde ventet, skyldes det, at jeg i efteråret fik en henstilling fra den højtærede justitsminister om at afvente ministerens lovforslag, og denne henstilling fandt vi det naturligt at efterkomme. Jeg håber nu, det må lykkes ministeren og os i fællesskab, når vi efter jul tager fat på arbejdet, at få en ændring til dyreværnsloven gennemført så hurtigt, at den kan blive færdigbe-